

РЕШЕНИЕ

№ 9731

гр. София, 24.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **4258** по описа за **2024** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от Р. Ц. Г., чрез адв. С. П., срещу решение № 1549 от 01.04.2024 г. по НАХД № 57/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 110-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш /ЕФ/ серия К № 8403063, издаден от СДВР. С ЕФ на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. с ал.1, т. 4 от ЗДвП на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 800 лева, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

В касационната жалбата се твърди, че въззивното решение е неправилно, като постановено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неизяснена фактическа обстановка. Районният съд не бил взел предвид направените доказателствени искания и не се е произнесъл по тях, което според касатора е процесуално нарушение по смисъла на чл.348, ал.3, т .2 от НПК. В тази връзка сочи, че не били установени относимите за изясняване на фактическата обстановка обстоятелства, а именно: на процесния участък имало ли е поставен пътен знак „В26“, територията около пътния участък дали е била застроена, дали е имало обозначения за начало и край на населеното

място, както и дали цитираният ЕФ № К 6124802 е влязъл в сила към момента на квалифицирането на процесното нарушение като повторно. По горните съображения се иска отмяна на въззивното решение и на потвърдения с него ЕФ или връщане на делото за ново разглеждане от друг състав. Претендират се разноски.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по съществуването на правния спор.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за правилност на обжалваното въззивно решение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, при което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да обоснове извод за законосъобразност на електронния фиш, районният съд е приел за установено, че на 17.11.2023 г., в 11:31 часа, в [населено място], по [улица]до № 296, с посока на движение от [улица]към Околовръстен път, при ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място, е извършено нарушение за скорост с МПС – лек автомобил „М. ГЛЕ 400 ДМАТИК КУПЕ“, с рег. [рег.номер на МПС], установено и заснето с автоматизирано техническо средство №MD1197, като разрешената стойност на скоростта е 50 км/ч, установената стойност на скоростта е 81 км/ч, а превишената стойност на скоростта е 31 км/ч. За извършеното нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е издаден оспореният пред СРС електронен фиш, в който е отразено, че нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ, Серия К, № 6124802. За констатираното нарушение на Р. Ц. Г., в качеството ѝ на регистриран собственик на МПС, на основание чл.189, ал.4, във вр. с чл.182, ал.4, във вр. с ал. 1, т. 4 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800 лева.

Постановеният от първоинстанционния съд правен резултат е основан на приетата съставомерност на административното нарушение както от обективна, така и от субективна страна.

Решението е валидно, допустимо и правилно. При постановяването му не е допуснато нарушение на закона. Въззивният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени обстоятелства и съответните правни изводи. При правилно изяснена фактическа обстановка първостепенният съд е достигнал до законосъобразния извод за съставомерност на деянието, за което е санкционирана жалбоподателката. Обвинението е подкрепено от приобщените към административнонаказателната преписка документи, които са безпротиворечиви и взаимно допълващи се и установяват изложената в електронния фиш фактическа обстановка. Съдебният състав подробно се е аргументирал защо дава вяра на всяко едно от приетите по делото доказателства. Изследвани са всички релевантни за спора обстоятелства. Обсъдени са в съвкупност събраните доказателства и въз основа на тях съдът правилно е приел, че оспорващата е извършила вмененото ѝ нарушение, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната ѝ отговорност.

Съгласно чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП при превишаване на разрешената максимална скорост в населено място от 31 до 40 км/час нарушителят се наказва с "глоба" в размер на 400 лева. С оглед конкретно установеното превишение на скоростта (с 31

км/ч. над ограничението от 50 км/ч. – след приспаднатия толеранс от 3 %) и начина, по който законодателят е определил да се санкционира административнонаказателно отговорното лице за извършено при условията на повторност нарушение, съдът правилно е възприел извода в ЕФ, че на жалбоподателката (като собственик на МПС, недоказала, че автомобилът е бил управляван от друго лице) следва да се определи "глоба" в размер на 800,00 лева.

Нарушението е заснето с мобилна система за видеоконтрол, при наличието на контролни органи на мястото на регистриране на нарушението. Представен е протокол по чл. 10 от Наредба № 8121з-532 от 19.09.2016 г. на МВР, от който е видно, че използваното АТСС е тип "CORDON", с фабричен номер MD1197, разположено до пътното платно, съгласно приложения снимков материал, и настроено според изискванията за обслужване от производителя и нормативните предписания, с посочен срок на годност за експлоатация – до 14.03.2024 г. Съгласно отразеното в протокола общото ограничение на скоростта в посочения пътен участък е 50 км/ч в населено място, което не е обозначено с поставен пътен знак. Съдът обосновано не е споделил възраженията за неспазване на изискването за обозначаване на местата за контрол, позовавайки се на разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 7 от ЗДвП.

В обжалвания ЕФ изрично е отразено, че нарушението е извършено при условията на повторност, като е посочен видът и номер на акта, въз основа на който наказващият орган е приел наличието от обективна страна на този съставомерен признак. Посочено е кога предходно издадения ЕФ К № 6124802 е влязъл в сила. Това е лесно установимо и от ангажираните по преписката доказателства, които санкционираният водач не е оспорил. Приобщена е към делото справка – списък с издадени фишове, видно от която ЕФ серия К № 6124802 за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП е връчен на 25.11.2022 г. Отбелязано е, че същият е влязъл в сила и е заплатен. Нарушението, във връзка с което е издаден процесният ЕФ е извършено на 17.11.2023 г., т. е в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ серия К № 6124802. Следователно налице са предпоставките за повторност по смисъла на § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП. Ето защо, като е потвърдил обжалвания ЕФ, въззивният съд е постановил правилно съдебно решение, което следва да се остави в сила.

Така мотивиран Административен съд София-град, IX касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №1549 от 01.04.2024 г. по НАХД № 57/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 110-ти състав.

Решението е окончателно.